

[Statsministeren.]

komsten om Den Europæiske Betalingsunion. Ved Valutaoverenskomsten oprettes der inden for rammerne af Den Europæiske Økonomiske Samarbejdsorganisation (OEEC) en europæisk fond med en kapital på 600 millioner dollars, der tilvejebringes dels ved overførsel til fonden af EPU's kapital, dels ved bidrag fra medlemslandene. Fonden kan efter ansøgning yde lån til medlemslandene for maksimalt 2 år. Medlemslandenes bidrag til fonden — for Danmarks vedkommende højst 15 millioner dollars — skal indkaldes, når fondens likviditetssituation kræver det, men organisationen har mulighed for, under hensyntagen til de enkelte landes særlige stilling, indtil et vist beløb at give henstand med indbetalingen af bidrag, indtil samtlige andre bidrag er betalt. Danmark og en række andre lande fik på grund af deres ugunstige betalingsbalance i 1955 en sådan særstilling. To af de pågældende lande har nu givet afkald på denne særstilling under hensyn til deres forbedrede betalingsbalance.

Ved Den Europæiske Valutaoverenskomst oprettes endvidere et multilateralt afregningssystem. Dette system er et kompromis mellem visse kontinentale landes ønske om efter EPU's ophør at bevare de månedlige kompensationer til faste valutakurser og et engelsk ønske om at lade kompensatio-
nerne foregå via de private bankers daglige valutaarbitrage.

Afregningssystemet forudsætter, at medlemslandene skal fastsætte snævre margener, inden for hvilke deres valutakurser må svinge. Medlemslandene skal endvidere inden for visse grænser kunne modtage og yde kredit til de øvrige medlemslande; for Danmarks vedkommende er det maksimale månedlige beløb for ydet eller modtaget kredit en sum svarende til 12 millioner dollars.

Ydet kredit skal tilbagebetales enten ved køb af kreditlandets valuta i det frie marked i løbet af den måned, i hvilken kreditten er trukket, eller ved afregning fuldt ud i dollars ved månedens udgang. De månedlige afregninger skal finde sted på grundlag af kreditorlandets laveste kursmarginal over for dollars (køberkursen), d. v. s. til den for debitorlandet ugunstigste kurs.

De fleste udligninger må derfor forventes at ville finde sted gennem bankernes arbitrageforretninger.

Den til overenskomsten hørende tillægsprotokol, undertegnet i Paris den 27. juni 1958, indeholder ændringer til overenskomsten af rent teknisk art og udgør ifølge sin ordlyd en integrerende bestanddel af selve aftalen.

Den 27. december 1958 gjorde Storbritannien, Frankrig, Tyskland, Holland, Belgien, Luxembourg og Italien deres valutaer konvertible for valutaudlændinge. Samtidig besluttede disse lande at gøre brug af den i EPU-overenskomsten indeholdte ophørsklausul, hvorefter lande repræsenterende 50 pct. eller derover af de samlede kvoter i EPU når som helst kunne bringe EPU til ophør under forudsætning af, at EMA samtidig blev sat i kraft. Da de nævnte lande repræsenterede 72 pct. af de samlede kvoter i EPU, blev EPU dermed bragt til ophør, og EMA trådte i kraft i overensstemmelse med den til overenskomsten knyttede protokol om foreløbig anvendelse af overenskomsten. Danmark, Norge og Sverige traf samtidig beslutning om at gennemføre en tilsvarende konvertibilitet og at tilslutte sig EPU's ophør og EMAs ikrafttræden.

Den Europæiske Valutaoverenskomst er til dato ratificeret af Frankrig, Holland, Norge, Schweiz og Sverige. Regeringen anser det efter overenskomstens foreløbige ikrafttræden for ønskeligt, at også Danmark ratificerer.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale det foreliggende forslag til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 14. april kl. 14 med følgende dagsorden:

- 1) Valg af 4 medlemmer og 4 stedfortrædere til udvalget vedrørende spiritus og gær.
- 2) Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. [af Ninn-Hansen m. fl.].